

Bolsi koncepció

2012 december 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Érdekes színdarabot láttam a hét végén az Újszínházban, Pozsgai Zsolt Szeretlek, Faust című drámáját. Remek ötlet a feldolgozásra: Sopronkőhidán a nyilasok börtönében egy cellában két híres rab, Mindszenty József veszprémi püspök és Jávor Pál színész.

A f?pap náci- és nyilasellenessége közismert volt, tiltakozott a zsidóüldözés ellen, mint ahogy a népszerű színész zsidóbarátsága is ismert volt, ráadásul felesége zsidó származású. A nyilasoknak különösebb koncepciót nem kellett kidolgozniuk, hogy véresre verjék a két „zsidóbérenceknek” tartott hírességet. A „felszabadulás” nem sok újat hozott Mindszenty Józsefnek, az akkor már hercegprímásnak, mivel a volt nyilas pártházba, az Andrássy út 60.-ba került, a hírhedt Péter Gábor vezette „gyógyintézetbe”, s így a színek változásakor a ver?legények csak „öltönyt” cseréltek, a nyilasról az ávós egyenruhára.

Szeretlek, Faust
színjáték két részben

**Mindszenty József hercegprímás
és Jávor Pál színész életéről**

Író: - Pozsgai Zsolt
Szereposztás:

Pap (Mindszenty József) - Lux Ádám
Színész (Jávor Pál) - Kautzky Armand

I. Nő (Anya, fegyőrnő, ügyvédnő) - Fazekas Zsuzsa
II. Nő (Árva Margit, Anna) - Fazekas Andrea

I. Férfi (Rákosi, Szalasi, Bíró) - ifj. Jászai László
II. Férfi (Zakar, Kodály, Fegyőr) - Tóth Tamás

SOMSSICH BUDAPEST

A szovjet mintából átvett koncepciók egyik áldozata éppen Mindszenty József esztergomi érsek, hercegprímás volt, akit erkölcsileg s politikailag meg kellett semmisíteni belföldön, külföldön egyaránt. Hamis vád, hamis bizonyíték, tudatmódosító szer, verés, kínzás, lelki fenyegetés, mind-mind benne szerepelt a kommunisták eszköztárában. Saját elvtársaikat is kinyírták gondolkodás nélkül hatalmuk megtartása érdekében, így került bitófára többek között Rajk László belügyminiszter, Pálffy György tábornok és ötvenhat után Nagy Imre miniszterelnök is. Más kérdés, hogy többen közülük el?tte szintén ártatlan embereket gyilkoltattak meg. Könnyörtelenül leszámoltak ellenfelükkel.

Ez már a múlt, a történelem, ám a kommunista b?nöket, amelyeket az ország és a magyar emberek ellen elkövettek, nem szabad elfelejteni. Már csak azért sem, mert maga a módszer, maga a hamis, bolsevista koncepciógyártás megmaradt. Ma is él és virágzik. Igaz, a rendszerváltás huszonnégy éve alatt némileg „finomodott

a kín”, s nem a fizikai megsemmisítés már a cél, hanem az ellenfél erkölcsi, politikai megsemmisítése. Ez történt például Csurka Istvánnal, Schmitt Pállal, és legújabban kísérlet folyik Semjén Zsolt és Fekete György lejáratására. Maga a miniszterelnök-helyettes nevezte politikai karaktergyilkosságnak a húsz évvel ezelőt írt szakdolgozatával kapcsolatban ellene indult támadást. Kijelentette, hogy szakdolgozata elkészítésekor mindenben az ELTE oktatóinak iránymutatása szerint járt el, tíz féléven át az összes bizonyítványa vagy jeles vagy kitűnő volt.

De számít ez ezeknek? Nem. Nem, mert ezekre megrajzolt koncepciót gyártanak, mint ahogyan azt a felekedők tették. Márai Sándort például ma ugyanez a szellemiség imádja, dicsőíti, amely korábban mindenféle disszidens, hazaáruló, szabadeurópás, kikopott polgári firkásznak jellemezte. Nem véletlen, hogy a nagy író addig nem volt hajlandó hazajönni, amíg nálunk a kommunizmus országol, s Mindszenty is megtiltotta, hogy hazai földre helyezték nyugalomra, amíg szovjet tankok vannak itt.

A hamis koncepciókon egy remekül felkészített és jól megfizetett csapat munkálkodik. Lehetnek százan, vagy még többen is? Az elvezető köztársasági elnök politikai kiiktatása politikai bosszú volt. Bejött. De ehhez segítők, sűgők, tippadók is kellettek, hogy találjanak egy icipici pöttyöt a múlton. Voltaképpen nem különböznek a tolvajoktól, a rablókól, hiszen ellopják, beszennyeznek mások becsületét, tisztességét, belegázolnak a magánéletükbe. Vagy sikerül, vagy nem. Ahhoz, hogy Semjén Zsolt szakdolgozatát bárki tanulmányozhassa, vizsgálgathassa, összehasonlítsa másokéval, nem elég internet meg tucatnyi könyvtár. Hiszen szakdolgozatokat közönyvtárak nem nagyon tárolnak. Akkor hol lehet egy szakdolgozatot megtalálni? Egyszerű, az én szakdolgozatomat – amelyet Ivánka Imrérrel írtam – Szabad György egyetemi tanár bírálta el. S akik arra az egyetemre jártak, tudják, hogy hol keressék, ha kíváncsiak rá.

S milyen érdekes? A Gyurcsány-féle szakdolgozaton nincs egy icipici folt sem, nem lehet rajta, benne mit vizsgálni. Az kézen-közön eltűnt. A pécsi egyetem úgy járt el, ahogy kell. A régi elvtik, a kiszesek, a diszesek tudják, hogy mi az összetartás. És még mindig vannak többen a felsőoktatásban. Pedig mennyi érdekes dolgot mesélhetnének a kis- és nagydoktorikról, a szakdolgozatokról, amelyeknek tulajdonosai netán a baloldal vezető politikusai, megmondóemberei és sorolhatnám tovább.

Az egész eljárás úgy undorító, ahogy van. Igazi bolsi módszer ez, lejáratni, hazudozni, tényeket meghamisítani emberekről, politikai ellenfelekről. Nem méltó ez újságíróhoz, mert kicsinyes, pitiáner, jellemtelen eljárás. Persze, a pénz- és tippadók nem mutatják arcukat, a háttérben mozgatják a szálakat. Jó lenne végre már oda hátra, a sötétségbe bevilágítani.

Stefka István - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztáról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló